

Pārmaiņu laiks.

Written by Normunds Ozoliņš
Saturday, 15 December 2012 08:49

2011.gada 23.jūnijā

Pārmaiņu laiks.

Sapnī biju it kā pieņemts darbā celtniecībā. Laiki bija mainījušies un es vairs nemācēju darīt to, ko darīja citi strādnieki. Es redzēju, ka jāstrādā bija daudz, bet strādniekiem maksāja maz. Es kaut kā neiederējos šajā darba kolektīvā, jo tā īsti neko nepratu darīt.

Darba brigādi uzraudzīja trīs ļoti glīti ģērbti uzraugi - viena sieviete, kas bija galvenā uzraudze un 2 vīrieši. Sieviete bija ļoti dusmīga un vienmēr ar kaut ko ļoti neapmierināta. Uzraugi vai priekšnieki bija labi ģērbti un baudīja labklājību un pārvietošanās brīvību, kamēr strādnieki bija līdzīgi kā vergi - jāstrādā bija daudz, bet saņēma maz. Darbs notika Vecrīgā.

Es nevarēju atrast sev vietu ne ilglaicīgā darbā, ne arī kādu vietu Draudzē, tomēr oficiāli it kā skaitījos valsts darbā, bet neko tur nedarīju, jo neko nepratu.

Pēkšņi ieradās Lars un mēs sēdējām Vecrīgas kafejnīcā, kur sēdēja arī mani uzraugi. Es sapratu, ka mani tagad atlaidīs no darba, jo neesmu verga darbā kopā ar pārējiem. Sapratu, ka man jāatsakās tagad no niecīgā pabalsta, jāspēr ticības solis un jāiesniedz atlūgums pirmajam. To es arī izdarīju. Teicu ka aizeju no darba, jo man sāp kāja. Man tūlīt atdeva manus dokumentus, bet vēl nez kādēļ rīkoja kaut kādu sapulci par manu atlaišanu.

Es sapratu, ka tagad nebūšu vairs neviena vergs un man būs līdzīgs dzīves veids kā maniem bijušajiem uzraugiem labklājības ziņā, ko nodrošinās ārzemnieki. Sapņa beigas.